

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyň:

- a) **Lime services, s.r.o.**
sídlem Nádražní 651/82, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
 - b) **ALBAEDEA s. r. o.**
sídlem nám. T. G. Masaryka 1281, 760 01 Zlín
 - c) **DANTER GAMBLE s. r. o.**
sídlem Na Zbytkách 83, 738 01 Staré Město
 - d) **TATARKA s. r. o.**
sídlem Nádražní 421/150, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
 - e) **TRIO-BOPP s.r.o.**
sídlem Na Zbytkách 83, 738 01 Staré Město
- všichni zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému:

Ředitel Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj
sídlem nám. Sv. Čecha 8, 702 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2020, č. j. 128491-16/2020-570000-61, ze dne 12. 12. 2019, č. j. 256419-16/2019-570000-61, ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4272/2020-570000-61, ze dne 2. 1. 2020, č. j. 315/2020-570000-61, ze dne 2. 1. 2020, č. j. 137/2020-570000-61, ze dne 2. 1. 2020, č. j. 221/2020-570000-61, ze dne 6. 1. 2020, č. j. 6104/2020-570000-61, ze dne 3. 1. 2020, č. j. 3260/2020-570000-61,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:**I. Vymezení věci**

1. Žalobkyně a) se žalobou ze dne 23. 8. 2020 domáhala zrušení rozhodnutí ředitele CÚ (dále jen „žalovaný“) ze dne 19. 6. 2020, č.j. 128491-16/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně.
2. Dále se žalobkyně a) žalobou ze dne 17. 2. 2020 společně se žalobkyní společností Development Trade s. r. o. (dále jen „Development“) domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2019, č. j. 256419-16/2019-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně; 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně a) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
3. Výrokem I. usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) č. j. 25 Af 27/2020-30 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně a) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2019, č. j. 256419-16/2019-570000-6, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 139/2020.
4. Dále se žalobkyně a) žalobou ze dne 6. 3. 2020 společně se žalobkyní společností Development domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. 6104/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně; 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně a) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
5. Výrokem I. usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) č. j. 25 Af 34/2020-30 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně a) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. 6104/2020-570000-61, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 149/2020.
6. Žalobkyně b) se žalobou ze dne 3. 3. 2020 společně se žalobkyní společností Development domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4272/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně; 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně b) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
7. Výrokem I. usnesení krajského soudu č. j. 25 Af 30/2020-29 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně b) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4272/2020-570000-61, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 141/2020.
8. Dále se žalobkyně b) žalobou ze dne 3. 3. 2020 společně se žalobkyní společností Development domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2020, č. j. 3260/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně; 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně b) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
9. Výrokem I. usnesení krajského soudu č. j. 25 Af 29/2020-29 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně b) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2020, č. j. 3260/2020-570000-

61, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 151/2020.

10. Žalobkyně c) se žalobou ze dne 3. 3. 2020 společně se žalobkyní společností Development domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 315/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně, 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně c) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
11. Výrokem I. usnesení krajského soudu č. j. 25 Af 31/2020-29 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně c) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 315/2020-570000-61, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 143/2020.
12. Žalobkyně d) se žalobou ze dne 3. 3. 2020 společně se žalobkyní společností Development domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 137/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně, 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně d) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
13. Výrokem I. usnesení krajského soudu č. j. 25 Af 32/2020-29 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně d) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 137/2020-570000-61, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 145/2020.
14. Žalobkyně e) se žalobou ze dne 3. 3. 2020 společně se žalobkyní společností Development domáhaly 1) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 221/2020-570000-61, o zamítnutí námitek žalobkyně, 2) toho, aby bylo CÚ uloženo zdržet se tohoto nezákonného zásahu do podnikání společnosti Development tak, že navrátí zadržené věci do provozovny žalobkyně e) do 3 dnů od právní moci rozsudku.
15. Výrokem I. usnesení krajského soudu č. j. 25 Af 33/2020-29 ze dne 5. 11. 2020 byla žaloba žalobkyně e) o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2020, č. j. 221/2020-570000-61, vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o ní vedeno nadále řízení pod sp. zn. 25 Af 147/2020.
16. Žalobkyně se ve výše vymezených žalobách shodně domáhají přezkumu rozhodnutí, jimiž žalovaný zamítl jejich námítky proti zadržení věcí v jejich provozovnách, kdy ve všech případech se jednalo o herní zařízení provozovaná společností Development a podmínky nájmu částí provozoven žalobkyň byly obdobné. Pouze ve spise 25 Af 113/2020 mezi žalobkyní (Lime services s.r.o.) a společností Development nebyla sepsána smlouva o podnájmu či pronájmu prostor na kontrolované adrese. Jednatel společnosti žalobkyně je E. P. a ta je zároveň jednatelem společnosti DAEMPO SERVIS, s. r. o., jež na kontrolované adrese nemá provozovnu. Mezi společností DAEMPO SERVIS, s. r. o., a společností Development byla sepsána smlouva o spolupráci, v níž je uvedeno, že společnost DAEMPO SERVIS, s. r. o., umožní společnosti Development umístit v prostorách na kontrolované adrese technická zařízení. V tomto spise tak nemá uzavřenou smlouvu o pronájmu části prostor sama žalobkyně, ale třetí osoba. Jelikož spolu žaloby skutkově souvisí, krajský soud je postupem podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) spojil usnesením č. j. 25 Af 113/2020-42 ze dne 22. 12. 2021 ke společnému projednání s tím, že budou nadále vedeny pod sp. zn. 25 Af 113/2020.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobách

17. Žalobkyně ve svých žalobách shodně uvedly, že v jejich provozovnách došlo ze strany pracovníků CÚ k zadržení technických herních zařízení Pegasus a dalších předmětů vztahujících se k těmto zařízením. V provozovně žalobkyně a) došlo k zadržení dne 9. 6. 2020, dne 5. 12. 2019 a dne 10. 12. 2019, v provozovně žalobkyně b) dne 10. 12. 2019 a dne 10. 12. 2019, v provozovně žalobkyně c) dne 10. 12. 2019, v provozovně žalobkyně d) dne 10. 12. 2019, v provozovně žalobkyně e) dne 10. 12. 2019. Žalobkyně byly CÚ v úředním záznamu o zadržení a odnětí věci označeny jako kontrolovaná osoba, u níž má CÚ podezření, že provozuje hazardní hru bez platného povolení. Žalobkyně (kromě věci sp. zn. 25 Af 113/2020, jak výše rozvedeno) shodně tvrdí, že společnost Development má od nich pronajatý prostor pro provozování technických zařízení se soutěží Pegasus a je subjektem, který tuto soutěž provozuje. Společnost Development si od žalobkyň pronajala část jimi užívaných provozoven za účelem provozu technických zařízení se soutěží Pegasus, což dokládají nájemní smlouvy se zákresem pronajatého místa. Ve věci sp. zn. 25 Af 113/2020 pak bylo tvrzeno, že společnost Development si pronajala část provozovny žalobkyně od třetí osoby. Obsluhu zařízení si společnost Development zajišťovala osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce. CÚ však s touto společností nijak nekomunikoval. Nezákonnost zadržení věcí a následného rozhodnutí o námitkách proti nim žalobkyně spatřují v tom, že CÚ nemá nijak podloženo ono důvodné podezření, že se v případě soutěže Pegasus jedná nebo může jednat o hazardní hru. Kritizují zejména nedostatečné vymezení principu náhody v soutěži, které by umožnilo zařazení hry do režimu zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „HazHZ“). Žalobkyně naopak tvrdí, že v soutěži Pegasus nefunguje žádný generátor náhody a všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem; jediné, co soutěžící nezná, jsou otázky v Pegasus bance, jejichž zodpovězení ovšem nezávisí na náhodě, nýbrž na znalostech soutěžícího.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný ve svých vyjádřeních k výše vymezeným žalobám shodně uvedl, že kontrolní skupina CÚ provedla v provozovnách žalobkyň kontrolu, kdy zjistila provoz technických zařízení, u nichž byla realizována kontrolní hra. Hra měla znaky kombinace náhodného, znalostního a dovednostního principu, a proto bylo pojata důvodné podezření na provozování hazardní hry bez povolení. Žalobkyně byly s ohledem na místo kontroly (tedy provozovnu provozovatele) označeny jako kontrolovaná osoba. Žalobkyně sice v námitkách tvrdily, že provozovatelem a organizátorem hry je společnost Development, která zařízení v provozovnách žalobkyň umístila a sama si zajistila vyplácení výher prostřednictvím osob v pracovněprávním vztahu na základě dohod o provedení práce. Žalobkyně nicméně nevěděly, kdo je vlastníkem oněch zařízení, a své tvrzení nedoložily. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyně pokládá za provozovatele technických zařízení proto, že jsou to oni, kdo provozují provozovny, kde byla technická zařízení zajištěna, přístup k nim byl umožněn pouze v době provozu provozoven a obsluhovaly je osoby, které byly v provozovnách zaměstnány jako servírky žalobkyň. Žalovaným bylo rovněž zjištěno, že tyto osoby v provozovnách žalobkyň rovněž vyplácely výhry. S ohledem na tyto skutečnosti má žalovaný za to, že žalobkyně splňují definici uvedenou v § 5 HazHZ. Žalovaný pokládá za provozování hazardní hry i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hry došlo, mezi něž zahrnuje i zpřístupnění provozovny, kde se hra hraje. Následně se žalovaný vyjádřil k povaze hry a prvku náhody v ní.

IV. Posouzení věci soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní

řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

20. Pokud se týče skutkového stavu – jak plyne ze spisových materiálů – o tom není mezi stranami sporu. CÚ zjistil při výkonu dozoru v provozovnách žalobkyň herní zařízení, ohledně nichž pojal podezření na nelegální provozování hazardních her. Provedl proto zadržení technických herních zařízení TZ Pegasus a dalších předmětů s provozem zařízení souvisejících. O zadržení byly sepsány úřední záznamy. Proti úkonu CÚ podaly žalobkyně námitky, v nichž všichni mj. uvedly, že „organizátorem a provozovatelem je společnost Developmnet Trade s. r. o. (...), dozorovaná osoba neprovádí ani výplatu výher, veškerou obsluhu zařízení si zajišťuje společnost Developmnet Trade s. r. o. osobami v pracovněprávním vztahu na základě dohod o provedení práce“. O všech námitkách žalovaný rozhodl napadenými rozhodnutími tak, že je zamítl.
21. Podle § 5 HazHZ se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
22. Podle § 121 odst. 1 HazHZ je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.
23. Podle § 121 odst. 2 HazHZ je dozorující orgán oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinna zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.
24. Podle § 121 odst. 3 HazHZ může proti uloženému opatření o zadržení věci dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.
25. Podle § 121 odst. 4 HazHZ trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržaná věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.
26. Krajský soud se při posuzování žalob předně zabýval otázkou, není-li dána kompetenční vyluka dle § 70 písm. b) s. ř. s., vylučující ze soudního přezkumu úkony správního orgánu předběžné povahy.
27. K parametrům nutným pro podřazení úkonu správního orgánu pod uvedenou kompetenční vyluku se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 27. 10. 2009,

č. j. 2 Afs 186/2006-54, publ. pod č. 1982/2010 Sb. r. NSS, kdy uvedl: „O rozhodnutí předběžné povahy, na které dopadá výlučka podle § 70 písm. b) s. ř. s., se jedná, pokud ve vztahu k rozhodnutí konečnému splňuje kumulativně tři podmínky: časovou, věcnou a osobní. Je tedy vydáno v již zahájeném řízení o vydání rozhodnutí konečného nebo je zákonem stanovena přiměřená lhůta pro zahájení takového řízení a účinky předběžného rozhodnutí musí být omezeny do vykonatelnosti rozhodnutí konečného. Rozhodnutí konečné pak v sobě musí věcně zahrnout vztahy upravené rozhodnutím předběžné povahy a musí být adresováno mj. i subjektu, jemuž bylo určeno rozhodnutí předběžné.“ Ze shora popsané právní úpravy obsažené v § 121 HazHZ plyne, že zadržení věci může skončit jednak rozhodnutími o propadnutí či zabrání – jež by jistě mohla být předmětem následného soudního přezkumu – jednak zrušením opatření o zadržení věci, kde by správní žaloba přicházela v úvahu jen výjimečně. Jedná se o úpravu obdobnou úpravě, řešenou Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 19. 12. 2013, č. j. 9 As 27/2013-52, publ. pod č. 2993/2014 Sb. r. NSS, kde výlučka dle § 70 písm. b) s. ř. s. shledána nebyla, a to právě proto, že na rozhodnutí o zadržení věci nemusí nutně navázat soudem přezkoumatelné rozhodnutí konečné. Krajský soud proto v nyní projednávané věci dospěl k závěru, že žaloby přípustné jsou. Shodný závěr učinil ve vztahu k ustanovení § 121 HazHZ i Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60.

28. Následně se v projednávané věci krajský soud zabýval otázkou, jaké je právní postavení žalobkyní ve věci s ohledem na dvojí kategorii osob, s nimiž ustanovení § 121 HazHZ pracuje. Uvedené ustanovení totiž rozlišuje „dozorovanou osobu“ a „osobu, která má věc v době zadržení u sebe“, přičemž každé z nich přísluší jiný okruh práv a povinností:

dozorovaná osoba	osoba, která má věc v době zadržení u sebe
- doručí se jí stejnopis úředního záznamu o zadržení a vydání či odnětí věci - má povinnost věc vydat - hradí náklady na skladování zadržených věcí - může podat námitky proti opatření o zadržení věci - doručuje se jí rozhodnutí o těchto námitkách - doručuje se jí písemnost o zrušení opatření o zadržení věci - vydává se jí zadržená věc, je-li zadržení zrušeno	- ústně se jí oznámí opatření o zadržení věci - předá se jí kopie úředního záznamu o zadržení a vydání či odnětí věci - má povinnost věc vydat

29. Z výše uvedeného je pro rozhodování v nyní projednávané věci podstatné, zda jsou žalobkyně dozorovanou osobou, neboť jen takovéto osobě přísluší právo podat námitky dle § 121 odst. 3 HazHZ. Nejvyšší správní soud v rozsudku ve skutkově obdobné věci ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-40, srovnal právní postavení obou kategorií osob a uvedl: „Uvedeným srovnáním (zde ve sporu o zadržení a odnětí věci) lze dospět k závěru, že ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného, je dozorovanou (kontrolovanou) osobou. Naproti tomu ten, kdo pouze umožnil provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry, například i tím, že poskytne část stavby k umístění uvedené věci a současně je přítomen výkonu dozoru, je pouze povinnou osobou, kterou tíží jen některé povinnosti, stanovené v § 121 zákona o hazardních hrách. Z podstaty věci má také tato povinná osoba méně práv, než osoba dozorovaná (kontrolovaná), do jejichž práv může být zařazeno významněji.“
30. Ze skutkových zjištění, učiněných v projednávané věci plyne, že žalobkyně ve vztahu k provozování hry, označené žalovaným jako hazardní, právě jen poskytly část své provozovny

k umístění herních zařízení, nic víc. Jak ze samotných zadržených písemností, tak zejména ze skutkových tvrzení žalobkyň v jimi podaných námitkách jednoznačně vyplynulo, že herní zařízení provozuje společnost Development, která také k obsluze těchto zařízení měla své pracovníky na základě dohod o provedení práce. Dovožoval-li žalovaný u žalobkyň postavení dozorované osoby jen ze skutečnosti, že pronajali část své provozovny společnosti Development, jedná se o úvahu, jež je v rozporu s právním názorem vyjádřeným ve shora citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu. Tento rozsudek navíc výslovně vylučuje užití rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, kde je za provozovatele hazardní hry označen i ten, kdo vědomě a aktivně vytvářel podmínky, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, neboť toto vymezení je učiněno jen z hlediska delikttní odpovědnosti.

31. Za této situace soud uzavírá, že osoba, která toliko pronajme část své provozovny k umístění a provozování herních technických zařízení, není dozorovanou osobou ve smyslu § 121 HazHZ a nepřísluší jí tedy ani právo podat námitky.
32. Krajskému soudu v Ostravě je známo, že Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87, posoudil tuto otázku opačně. Nicméně v uvedené věci jednak neměl k dispozici shora uvedený právní názor Nejvyššího správního soudu, jednak vycházel ze skutkového závěru, že technická zařízení obsluhovali zaměstnanci provozovatele provozovny, nikoli zaměstnanci společnosti Development. V nyní projednávané věci je to však dle jednoznačných tvrzení všech žalobkyň společnost Development, která si obsluhu zajišťuje prostřednictvím osob, s nimiž má tato společnost uzavřeny dohody o provedení práce, a která si pronajímá prostor pro provoz technických zařízení.
33. Za dané situace žalobkyně samy tvrdily skutečnosti, na jejichž základě nemohly být vůbec osobami oprávněnými k podání námitek. Nebyly totiž dozorovanými osobami, nýbrž byly osobami, které měly zadržené věci v době zadržení u sebe. Uvedené námitky měly být žalovaným zamítnuty jakožto námitky podané neoprávněnou osobou dle § 14 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu.
34. Jestliže žalovaný námitky žalobkyň vypořádával meritorně, tak sice pochybil, nicméně výrok jeho rozhodnutí je správný. Věcným zdůvodněním postupu kontrolorů CÚ nemohli být žalobkyně nikterak zkráceni na svých právech. Soud podotýká, že je povolán poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli bdít nad bezvadností výkonu veřejné správy. Soudní řád správní je normou „obrannou“, nikoli „kontrolní“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, publikované pod č. 1764/2009 Sb. r. NSS). Pochybení veřejné správy, které se veřejných subjektivních práv osob nedotklo (ani z podstaty věci dotknout nemohlo), tak nemůže být důvodem pro kasační zásah správního soudu ve vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí.
35. Vzhledem k tomu, že se soud nezabýval meritorním posouzením věci, nevyhověl ani důkazním návrhům k tomuto posouzení směřujícím.

V. Závěr a náklady řízení

36. Z těchto důvodů soud žaloby podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. ledna 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu